

Het Goede Doel, Tempo Doeloe

Ik was een jaar of zes
Toen de hele klas met iemand liep
Mijn vriend had zelfs twee vriendinnen
En dat stak me toch wel diep
Dus in de pauze, op het schoolplein
Speelde ik expres alleen
Toen hij vroeg: "Van wie hou jij?"
Zei ik: "Van iedereen"

Om liefde heb ik altijd kunnen lachen
Lachen tot aan huilens toe
Om liefde heb ik altijd kunnen lachen
Daar was alle reden toe

Ik was negentien
En hield van iedereen die naar me keek
Ik had toen zoveel vriendinnen
Dat de een vaak op de ander leek
Maar op een avond, bij een haardvuur
Wist ik: dit wordt mijn vrouw
Nooit meer honger, nooit meer dorst
Nooit meer in de kou

Een mens eet niet alleen van liefde
Maar elke dag gewoon weer van een bord
Een mens leeft niet alleen van liefde
Maar van het geld dat elke maand op de giro wordt gestort
Om liefde heb ik altijd kunnen lachen
Lachen tot aan huilens toe
Tempo Doeloe
Om liefde heb ik altijd kunnen lachen
Daar was alle reden toe